

SYLABUS PRZEDMIOTU

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim Psychologiczne podstawy pracy nauczyciela/ Psychology foundations for teachers work	
2.	Dyscyplina Psychologia	
3.	Język wykładowy Język polski	
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Centrum Edukacji Nauczycielskiej (CEN UW)	
5.	Kod przedmiotu/modułu	
6.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub do wyboru</i>) Obowiązkowy dla uzyskania przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela	
7.	Kierunek studiów (specjalność/specjalizacja) Specjalność nauczycielska	
8.	Poziom studiów (<i>I stopień, II stopień, jednolite studia magisterskie, studia doktoranckie</i>) I albo II stopień	
9.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>)	
10.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) Zimowy albo letni	
11.	Forma zajęć i liczba godzin Warsztat 30 godzin	
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu Student opanował elementarną wiedzę i umiejętności z zakresu kształcenia psychologiczno-pedagogicznego, co zostało potwierdzone zdaniem egzaminów z wykładów: „Psychologia dla nauczycieli”, „Pedagogika dla nauczycieli”.	
13.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą i umiejętnościami z zakresu psychologii określonymi w Standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Przygotowanie do wykonania zadań badawczych na praktykach.	
14.	Treści programowe - realizowane w sposób tradycyjny (T) Poznanie i spostrzeganie społeczne. Postawy, stereotypy, uprzedzenia. Zachowania społeczne i ich uwarunkowania. Sytuacja interpersonalna. Porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych. Empatia i inteligencja emocjonalna. Zachowania asertywne, agresywne, uległe. Reguły współdziałania. Nauczyciel w procesie komunikacji - autoprezentacja. Procesy komunikowania się. Komunikacja niewerbalna. Aktywne słuchanie, efektywne nadawanie. Porozumiewanie się emocjonalne w klasie. Style komunikowania się uczniów i nauczyciela. Bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem. Metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania. Stres i radzenie sobie z nim. Indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami.	
15.	Zakładane efekty uczenia się	Numery efektów uczenia się określone w

<p>Zakładane ogólne efekty uczenia się</p> <p><i>W zakresie wiedzy student zna i rozumie:</i> - procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia</p> <p><i>W zakresie umiejętności student potrafi:</i> - obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów - wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem</p> <p><i>W zakresie kompetencji społecznych student jest gotów do:</i> - porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej; dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią</p> <p>Zakładane szczegółowe efekty uczenia się</p> <p><i>W zakresie wiedzy student zna i rozumie:</i> - teorie spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania; sytuację interpersonalną; empatię; zachowania asertywne, agresywne i uległe; postawy, stereotypy, uprzedzenia; stres i radzenie sobie z nim; porozumiewanie się ludzi w instytucjach; reguły współdziałania; procesy komunikowania się; bariery w komunikowaniu się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie; różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie; komunikację niewerbalną; porozumiewanie się emocjonalne w klasie; porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych - proces uczenia się: (...) metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, (...) bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami - indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie</p>	<p><i>Standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela:</i></p> <p>1.1.12</p> <p>1.2.1</p> <p>1.2.10</p> <p>1.3.3</p> <p>B.1.W3</p> <p>B.1.W4</p> <p>B.1.W5</p>
---	--

	wypalenie zawodowe <i>W zakresie umiejętności student potrafi:</i> - obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania; - skutecznie i świadomie komunikować się; - porozumieć się w sytuacji konfliktowej; - radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami	B.1.U2 B.1.U3 B.1.U4 B.1.U7
16.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) – wybrane fragmenty Aronson, E., Wilson, TD. Akert RM. (1997). Psychologia społeczna. Serce i umysł. Poznań: Zysk i Spółka. Brzezińska, A. (red). (2014). Niezbędnik Dobrego Nauczyciela. Seria II. Tom 4. Warszawa: Instytut Badań Edukacyjnych. Chełpa, S., Witkowski, T. (2015). Psychologia konfliktów. Wrocław: Bez maski. Dudley, G. (1994). Jak podwoić skuteczność uczenia się. Warszawa: Medium. Faber, E. Mazlish, A. (2012). Jak mówić żeby dzieci słuchały. Jak słuchać żeby dzieci do nas mówiły. Wydawnictwo: Media Rodzina Poznań. Goleman, D. (1997). Inteligencja emocjonalna. Poznań: Media Rodzina. Hartley, P. (2006). Komunikowanie interpersonalne. Wrocław: Astrum. Jerzak, M. (red.). (2019). Zaburzenia psychiczne i rozwojowe u dzieci a szkolna rzeczywistość. Warszawa: PWN. Karwowska-Struczyk, M., Hajnicz, W. (1998). Obserwacja w poznawaniu dziecka. Warszawa: WSiP. Kłos, A. (2017). Asertywność. Klucz do dobrych relacji i poczucia własnej wartości. Warszawa: Difin. Korczyński, S. (2014). Stres w pracy zawodowej nauczyciela. Kraków: Impuls Popiel, A., Popiel, A., Pragłowska, E., Zawadzki, B. (2019). Skuteczne działanie w stresie - osobisty niezbędnik. Sopot: GWP. Leary, M. (2017). Wywieranie wrażenia: strategie autoprezentacji. Gdańsk: GWP. Lisowska, E. (2018). Kondycja zawodowa nauczycieli. Kraków: Impuls. Łoskot, M. (2008). Szkolny dręczyciel i sprawca agresji. Jak pracować i rozmawiać z trudnym uczniem – poradnik wychowawcy. Poznań: FORUM. Sakowska, M., Sikora, J., Żwirblińska, A. (2003). Obyś cudze dzieci... wychowywał. Jak sobie radzić z problemami wychowawczymi w gimnazjum (i nie tylko). Kielce: Oficyna Wydawnicza Nauczycieli. Suchańska, A. (2007). Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne. Wojciszke, B. (2004). Człowiek wśród ludzi. Zarys psychologii społecznej. Warszawa: Scholar. Wojciszke, B. (2019). Psychologia społeczna. Warszawa: Scholar.	
17.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: Kolokwium pisemne (T): 1.1.2; 1.1.12; 1.2.1; 1.2.10; 1.3.3; B.1.W3.; B.1.W; B.1.W5.; B.1. U2; B.1.U3; B.1.U4; B.1.U7 Przygotowanie indywidualnego wystąpienia ustnego (T): B.1.W3; B.1.U3; B.1.U7	
18.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: Kontrola obecności (T) Kolokwium pisemne (T) Indywidualne wystąpienie ustne (T)	
19.	Nakład pracy studenta/doktoranta	
	forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na

		zrealizowanie danego rodzaju działań
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - warsztat: 30	30
	praca własna studenta/doktoranta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury oraz przygotowanie do kolokwium: 15 - przygotowanie wystąpienia ustnego: 5	20
	łącznie liczba godzin	50
	Liczba punktów ECTS	2